

אשית עצות בנפשי

שיחות ופנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

חג סוכות

פניני אומאן

תשפ"ד

בלתי מוגה

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

במעמד הנחת אבן הפינה לבנין האדיר 'דעם רעבינ'ם שול' בעיר אומן

במיטה, כולם כל כך מותשים ולא מצליחים להירדם, ומסתובבים במיטה מצד לצד, זה הזמן להוציא כמה מילים מהפה, ולהגיד: ריבונו של עולם, עברה עוד שנה, ואני מתחרט על כל מה שעשיתי לא כראוי, תמחל לי.

בן אדם יכול עם כמה דיבורים לתקן הכל, בפרט אם זה מגיע עם לב שבור, חז"ל אומרים את זה במסכת ראש השנה, מראשית השנה, שנה שרשה בתחילתה, בן אדם מרגיש רש, עם לב נשבר, אז הוא זוכה ועד אחרית שנה שיהיה לו שנה טובה.

הרבה אנשים עושים חשבונות שעוד מעט יעשו התבודדות שם או שם, אולי יסעו לאיזה מקום, ובסוף לא עושים התבודדות, הרי בן אדם יכול ברגע אחד לעשות התבודדות, שיפתח את הפה בכל רגע נתון ויגיד: ריבונו של עולם, אני רוצה לעשות תשובה, אני רוצה לתקן את כל מה שפגמתי, רבש"ע תמחל לי, רבש"ע אני מתחרט, הקב"ה יושב ומצפה לכל יהודי שיגיד את המילים האלו.

במילים ספורות אלו הבן אדם מוריד מעצמו כל הדינים וכל המקטרגים, אנשים נהיים לחוצים שמגיע היום האחרון של השנה ולא יודעים מה לעשות, מה עושים ביום האחרון? עושים מה שעושים בכל יום, מתפללים שחרית מנחה וערבית, ומוסיפים עוד כמה דיבורים להקב"ה, ומבקשים שבשנה הבאה ניוושע לכל מה שצריך, לב יודע מרת נפשו, אחד צריך שידוך אחד צריך ילדים, וכולם צריכים לב טהור לעבוד בו את השם יתברך.

וכן צריך לבקש שיהיה לנו רגש להפיץ את העצות של רבינו, ר' נתן הגיע פעם לרבינו לראש השנה, ורבינו שאל אותו: אם אתה

• חסדי ד' שזכינו ושברנו את כל המניעות והגענו לכאן לרבינו לימי ראש השנה.

• רבינו הקדוש אמר, ראש השנה שלי עולה על הכל, לא מיבעיא אתם כולכם תלויים בראש השנה שלי, אלא כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי, איש בל יעדר, רבינו רצה שכל אחד שקורא לעצמו חסיד ברסלב יעשה כרוז, שמי שסר אל משמעתו, יבוא לראש השנה לאומן.

• מוהרא"ש זי"ע היה אומר שכל מי שמגיע לאומן עבר מניעות, אין דרך לבוא לאומן בלי מניעות, והטעם הוא כפי שרבינו מבאר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו, שבכל דבר שבקדושה יש מניעות כדי להגביר החשק, ואשרי מי ששבר את המניעות והגיע לכאן עם ילדיו.

• מוהרא"ש היה אומר תמיד את מה שכתוב בספר הקדוש יטב לב, על הפסוק מראשית השנה ועד אחרית שנה, שבתחילת השנה בן אדם חושב ששנה זו יהיה 'השנה', עם ה' הידיעה, שנה מיוחדת, ובסוף שנה הוא רואה שהיה אחרית 'שנה', שנה רגילה כמו כל השנים.

• אנחנו עומדים כעת ביום האחרון של השנה, ידוע מה שרבינו מספר מאבידת בת מלך, כשהשני למלכות שאל את הבת מלך איך הוא יכול להוציא אותה מה'לא - טובים', והיא ענתה שהוא צריך כל השנה להתגעגע ולרצות, וביום האחרון של השנה יש בכוחו להוציא אותה.

• עם כמה דיבורים אל השי"ת יש בכח האדם לתקן את כל השנה, כמה מילים של התבודדות, כאן באומן המקום הכי טוב להתבודדות זה

שקורה בכל ראש השנה, היום הראשון של השנה, מקבלים על עצמינו שבשנה זו נהיה יראי השם ונעבוד את ד' בשמחה.

נקבל על עצמינו ללמוד כל יום את הד"ף גמרא, תשפ"ד, ת'הא ש'נת ד"ף. בכל יום ויום נלמד דף גמרא, רבינו אומר שמי שלומד דף גמרא לא צריך לפחד מכלום, דף גמרא מגין על האדם.

בכל יום ויום מגיעים אלי אברכים ומספרים איזה ישועות גדולות הם ראו מאז שהתחילו ללמוד כל יום את הדף גמרא.

ד' יעזור שנוכל לפעול כאן דברים טובים, שנוכל לפעול להביא את הגאולה, ונזכה שבקרוב יתקן רבינו את כל העולם כולו, אמן ואמן. אשרינו מה טוב חלקינו שזכינו להתקרב לרבינו, אומן אומן ראש השנה.

קודם שהניחו את האבן הפינה, רצו למכור זכות הנחת האבן שראש הישיבה יניח, ושאל ראש הישיבה כמה זמן אפשר לשלם, וענו שבמשך שנה, ואמר שהוא רוצה בעצמו לקנות את זכות האבן וישלם בעז"ה בשנה הקרובה.

לאחר שירדו בחפירת הקרקע להניח אבן הפינה, אמר: כל הזמן שהיינו בחפירה חשבתי רק מהתכלית, שיבוא יום ונהיה כולנו למטה בקבר.

בורא עולם בקנין השלם זה הבנין.

כאן, איפה כל העולם. יש כל כך הרבה דרכים ועניינים לעשות הפצה, כל אחד יכול להיות מנהל בענייני הפצה, אחד יודע להדפיס, ואחד יודע לכתוב, ואחד יודע לעשות טלפונים, אנחנו צריכים לקבל את זה על עצמינו כאן באומן, שאנחנו נפיץ את העצות של רבינו, כי רבינו אמר שכשספרו יכנס בעולם אפשר להתחיל להתכונן לביאת משיח, ד' יעזור שנוכל לקיים את העצות של רבינו.

• בעזרת השם הולכים לבנות כאן בית מדרש מפואר, עבורינו ועבור דורותינו, ועוד מעט אנחנו נהיה כאן הזקנים בבנין הזה, נשב כאן עם הנכדים והנינים.

• ועל כל אלו שטוענים למה יש לבנות עכשיו הרי משיח כבר מגיע, יש להשיב לו מה שמוהרא"ש היה אומר, שיש לו בקבלה איש מפי איש, שרבינו אמר שכשמשיח יגיע הוא יבוא לכאן עם כל כלל ישראל, שרבינו יתקן את כולם.

• יש דבר מעניין בהנחת אבן הפינה, הרי סך הכל מכניסים בקרקע כמה אבנים קטנים, וכבר עושים מזה כזה מצב, במה גדולה, ומוזיקה וכו', עסק גדול, וכל זה ללמד אותנו, שכן אדם עושה משהו שנראה לו מאוד פשוט, אבנים קטנים, הוא מניח תפילין, בשמים עושים מזה במה גדולה ומצב גדול.

• בהנחת אבן הפינה עושים עסק גדול מהאבן הראשון שמציבים בבנין, וזה בדיוק מה

שיחות שנאמרו עלי דרך בעיר אומן

מה שרבינו עושה עם אנשים הכי פשוטים, לא משיגים צדיקים גדולים ותלמידי חכמים עצומים וגדולי המקובלים, אי אפשר בכלל להסביר את זה, אנשים פשוטים דבוקים כל היום בהקב"ה, חושבים מהקב"ה מדברים להקב"ה ומאמינים בו, משהו שאנשים גדולים לא זוכים לזה.

בדרך חזור מהציון הקדוש ביום א' דראש השנה

פלא עצום התמימות של אחינו הספרדים, התפילה מעומק לבם, חידוש גדול מה שרבינו עשה איתם, הרי הם באים ממקומות שלא חינכו אותם ליטול ידים בבוקר ושאר עניני קדושה, והם מתפללים בכזו טהרת הלב.

את התעוררות הלב שיש כאן לכל אחד בציון הקדוש, ובתפילות, את זה אי אפשר לצלם, הצלמים לא יצלמו את התפילות ואת לימוד התורה שיש כאן באומן, כי זה לא מעניין, יצלמו רק את הדברים המוזרים.

רק מי שקורא ורואה חדשות, חושב באמת שיש כאן מלחמה באוקראינה, ויש כאן טילים, מי שלא קורא חדשות ומסתובב כאן, רואה שאין כלום, אין זכר למלחמה ולטילים.

כשעברו ליד בית של גויים שצווחו שם כלבים, נשאל ראש הישיבה, על מה שאיתא בתיקוני זוהר, צווחין ככלבין הב הב, שמשמע מזה שלא כדאי להתפלל על פרנסה, וענה ראש הישיבה: יש על זה תירוץ רבים, מוהרא"ש אמר פעם על פי דברי הגמרא בבבא בתרא, שהיתה שנת בצורת, ורבינו הקדוש פתח את אוצרותיו ואמר, שרק מי שידוע ללמוד יכול

בדרך לציון הקדוש יום א' דראש השנה

בכל העולם נוהגים שכשחל יו"ט בליל שבת, לא שרים את כל ה"לכה דודי", אלא אומרים תחילה וסוף, וחותכים באמצע, אבל מוהרא"ש הנהיג שישירו את כולו, תעיינו במחזור עת רצון ותראו שמוהרא"ש כותב שם שכך מנהגינו.

ראש הישיבה נשאל האם זה נכון מה שמספרים שבעל ה"לכה דודי" ר' שלמה אלקבץ בא בחלום למוהרא"ש בבקשה שלא יחתכו את הפיוט שתיקן, והנהן ראש הישיבה בראשו.

כשהייתי ילד חשבתי שכשאומרים 'זכרנו לחיים' הכוונה למשהו מאוד מפחיד, שלא רוצים למות שרוצים רק לחיות, אבל היום אנחנו כבר יודעים ומבינים, ש'זכרנו לחיים' הכוונה שרוצים לחיות עם אמונה, לחיות עם הקב"ה, מה יש לו לאדם שחי חיים גשמיים בלי אמונה, אבל כשיש אמונה יש הכל, יש עולם הזה ויש עולם הבא, אין שום הבדל אם יש לבן אדם גוף או לא, העיקר זה לחיות עם אמונה.

מעולם לא חלמתי שאעמוד כאן באומן ואני יאחז שופר בידי לתקוע בו, מילא בקארלסבורג, אבל כאן ליד רבינו עם ציבור כזה חשוב, אבל אחרי שבמשך ג' שנים ציווה עלי מוהרא"ש שאתקע בשופר, הוא נתן לי את הכל לתקוע בשופר.

דבר פלא, שאנשים באמת חושבים ש'נוסעים' לאומן, בכזו קלילות [מ'פארט זיך], לא יודעים כמה קשה הנסיעה, וכולם נוסעים במסירות נפש.

אותו דבר זה בנוגע לאומן בראש השנה, יש הטוענים שלא צריך לנסוע, כי זה לא מרבינו, רק ר' נתן אמר שהוא הבין מרבינו שצריך לנסוע לאחר פטירתו, הרי כל מה שיש לנו מרבינו זה מר' נתן, הוא כתב את כל ספרי רבינו, בלי ר' נתן אין לנו כלום, ולכן חייבים לקבל את כל דבריו.

בדרך לציון הקדוש יום ב' דראש השנה

סוף סוף היום אנחנו מתחילים להגיע לכוחות וכבר היום בלילה חוזרים הביתה.

קיבלתי אתמול ספר מאחד ממשפיעי ברסלב, קראתי בו קצת, הוא לא כותב שם מפורש שום דבר נגד מוהרא"ש, אבל הוא מאוד מתלונן על דרך הלימוד, וכותב שאצל רבינו היו בעיקר צריכים ללמוד בעיון, והאמת היא שאני כל כך מתפלא על האיש הזה, כי לאיש זה יש ראש גאוני שלא מוצאים היום, יש לו אייקו גבוה ביותר, וכי כל אחד יכול ללמוד איך שהוא לומד, וכי כל אחד יכול לעבוד את השם כמוהו, הרי צריך לתת לכל יהודי דרך בלימוד התורה ועבודת השם.

אברך אחד אמר לראש הישיבה, שכבר כמה שנים שלומד את סדר דרך הלימוד בגירסא, ולדעתו בגלל זה הוא לא לומד בהבנה ובטעם, והוא כבר מתגעגע להגיע לטעם הטוב בלימוד, וענה לו ראש הישיבה, אתה לומד רק שנתיים, וזה עוד לא מספיק, אתה תראה שאחרי כמה שנים טובות פתאום יהיה לך טעם טוב בלימוד, כמו שהרבה אנשים מרגישים, ופעם אחת הביאו יהודי חלש וחולה לרבינו, ואחד מהאנשים אמר שהוא חלש כי הוא לא אוכל מספיק, ואמר לו רבינו מי אומר שבגלל שהוא לא אוכל הוא חלש וחולה, אולי בגלל שהוא לא שומר על עיניו הוא חולה, והוא הדין בענין זה, לא בגלל שלומדים דרך הלימוד לא מגיעים להבנה בלימוד, אלא...

בדרך ביקש ראש הישיבה שימסרו ד"ש לאחד מבני משפחתו שהמליץ עליו לטובה,

- לבוא לקחת, בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי גמרא, בעלי הלכה וכו', ור' יונתן בן עמרם התחפש לאיש פשוט ונדחק, וביקש אוכל, ורבי שאל אותו אם הוא יודע ללמוד, וענה שלא, שאל רבי במה אפרנסך, ענה לו ר' יונתן, פרנסני ככלב, כמו שהקב"ה מפרנס אף את הכלב, כך תפרנסני, ואכן רבי נתן לו לאכול, אותו דבר הסביר מוהרא"ש, זה בימים אלו, יהודים צווחים להקב"ה ואומרים, הרי אף אם אנחנו נראים כמו שנראים, פרנסני ככלב, הרי אנחנו לא גרוועים יותר מהכלב, ואם אתה זן ומפרנס את הכלב, תזון ותפרנס אותנו.
- ב"ה יש היום בבוקר אחרי התפילה, שני קידושים, אברכים חשובים שנולד להם בת, אחרי שכבר הגיעו לאומן, הנשים ביקשו מהם שיסעו לאומן להתפלל ולהביא ישועות לביתם, ובוודאי שאם האשה מבקשת במצב כזה שהבעל יסע לרבינו, הוא צריך לבוא, אבל אם האשה לא רוצה שהבעל יסע, אז גם אם לא נולד להם בדיוק ילד, צריך לדעת מה לענות, אם מותר לבעל לנסוע.
- אבל אין ספק שנשים אלו יבקשו מהבעל לנסוע, כי הרי הן התחנכו בבית פייגא, אנשים אומרים שבמוסד שלנו עושים שטיפת מוח לילדים, ושאנחנו כת, הם צודקים אנחנו עושים שטיפת מוח ואנחנו כת, ולא רק אנחנו, בכל מקום עושים שטיפת מח וכל מקום זה כת, השאלה רק במה שוטפים את המוח, ואיך מתנהגים בכת זו, אצלינו עושים שטיפת מח כדי שיכבדו את ההורים, ושיכבדו את האשה, ושכל אחד יסתכל על עצמו ועל נשמתו, ועוד.
- יש אנשים שטוענים איך יכול להיות שחכמים אומרים שלא תוקעים היום בשופר בגלל שבת, וגזירה שמא יעבירונו ד' אמות, הלא התורה אמרה שחייבים לתקוע בשופר, ומה התשובה? הרי מי בכלל גילה לנו מה הכוונה שופר? חכמים! ומי אמר לנו מה הכוונה תקיעה ותרועה ושברים. חכמים! ולכן אנחנו נציית לכל דברי חכמים, ואם אמרו שלא תוקעים היום אז לא תוקעים, כי הרי בלי דברי חכמים אנחנו לא יודעים בכלל אם תוקעים.

אצל זקנו, בעת שנסע לאומן לראשונה.

בדרך חזרה מהציון יום ב' דר"ה

שאינן לו כח להגיד דרשה לפני תקיעת שופר, והוא יגיד את הדרשה רק לי, ודיבר אלי באידיש, על הסבל הנורא שעוברים הבחורים והבנות, המצפים לשידוך, וביקש מהמלאכים בבית מדרש שיבואו לסייע להם.

מוהרא"ש דיבר את רוב דרשותיו באומן בלשון הקודש, אבל כשהבחורים היו, היה לו מומחיות איך לדבר קצת באידיש וקצת בלשון קודש.

מכלכל חיים שרים רק במוסף, אבל כשמוהרא"ש שלח אותי לעמוד לשחרית, ורציתי לעשות את זה יותר מעניין, שרתי מכלכל חיים בשחרית, היום שאני ניגש גם שחרית וגם מוסף, אז בשחרית אומרים את הנוסח, ובמוסף שרים, כי דבר שחוזרים עליו הרבה מוציא את הטעם.

בג' השנים הראשונים אחרי פטירת מוהרא"ש התפללנו יחד כל תלמידי מוהרא"ש, ר' יצחק ור' דניאל ביקשו ממני לחתום על קול קורא שכל התלמידים יתפללו יחד, אני לא יודע למה יש צורך בזה, אבל הם ביקשו ולא סירבתי להם, זה היה הפעם הראשונה שחתמתי על קול קורא, וכנראה גם האחרונה.

שכרנו אז מתחם של כמאה מיטות, ובשבת התפללנו אצלינו וכן בליל ראש השנה, ור' יצחק הגיע להתפלל אצלינו בשבת וליל ר"ה וזכור ברית, ובבוקר התפללנו יחד עם תלמידי מוהרא"ש, ואז בשנה השלישית הייתי מאוד צרוד, ולא היה לי קול, כמה ששתיתי תה והתפללתי שיהיה לי קול, לא חזר לי הקול, ולא יכולתי להתפלל שחרית אף אחר הפצרות מרובות של ר' יצחק, ואז ניגשו להתפלל בלי שום נוסח במהירות, והבנתי בזה שמהשמים רוצים שנתפלל לבד, לא ח"ו שונאים אחד את השני, אפשר לעשות מנינים בנפרד ולאהוב אחד את השני.

ואז קנינו את הבנין כאן באומן, עד השנה שקנינו את הבנין אני לא זוכר שאי פעם היה גשם באומן בימי ראש השנה, ובשנה הראשונה בנו את הקומה למטה של החדר אוכל, ואת הבית כנסת, ועוד 2 קומות חדרי

• כשראה את הבנין המפואר שמסיימים לבנות אצל הרה"צ ר' יצחק שליט"א, אמר: בנין זה יהא לקוץ בעינים לכל אלו שרדפו ופגעו במוהרא"ש שנים רבות.

• בדרך פגש בבחור אחד שהוא בן קרוב משפחתו, שהוריו התגרשו, וסיפר הראש ישיבה, שבכל השנים שאבי הבחור נסע לאומן, שילם זקנו הגה"צ מקארלסבורג את הכרטיס, עד ששנה אחת השאיר מכתב שהוא לא חוזר לביתו אחרי ראש השנה, ולמוהרא"ש כאב מאוד, שיצא מזה שם רע על ברסלב, כאילו שחסידי ברסלב מופקרים ומשאירים את נשותיהם ובורחים לאומן, וביקש שיבואו אליו ויחזיר להם את השלום בבית, ולא רצו לבוא, והיה מה שהיה...

• ראש הישיבה נשאל אם יש ענין לנסוע שבת חנוכה לאומן, ואמר בשם מוהרא"ש שאת הענין עשו סוכני התעופה כדי למכור כרטיסים, כי רק בחיי רבינו היו צריכים לבוא אליו בשבת חנוכה, אבל לאחר פטירתו יש להתקבץ בכל מקום שהוא, אבל לאנשים מאוד קשה להישאר בבית בשבת חנוכה, כי קשה עם הילדים והנרות, והזמן של כניסת שבת מאוד מוקדם.

• אבל אם רוצים לנסוע עם האשה והילדים זה תמיד זמן טוב.

• הפיוט 'וכל מאמינים' כל כך יפה, בהרבה מקומות שרים את זה, ולכן לא שמים לב למילים החודרות ללב, אצלינו אומרים את זה בנוסח כל כל יפה, כאלו מילים נפלאות, כל כך הרבה חיזוק ואמונה.

• ב"ה זכיתי להשתדך עם רא"מ, אני תמיד רוצה להשתדך עם מחותנים מפיצים.

• אני זוכר ששמעתי רק דרשה אחת ממוהרא"ש קודם תקיעת שופר, שאז ביקש שמי שיש לו שנאה בלבו על חבירו שיצא מבית המדרש.

• פעם אחת בראש השנה אמר לי מוהרא"ש

- יש להגיד תיקון הכללי אחרי שחרית.
- אני כל כך שמח שזכיתי להיות כאן בראש השנה אצל רבינו, וכשהולכים מכאן לא צריך לשיר את השיר: אני לבד... כי רבינו הולך איתנו לכל מקום, ואף שמגיע חורף ארוך של שבעה חודשים, אפשר להשתמש בעצות של רבינו בכל מקום, ללמוד עוד דף גמרא ועוד פרק משניות ועוד קצת התבודדות.
 - אמר לאחד הילדים מבארא פארק: מעניין שבאמריקה אתה לא נדחף לידי לשמוע שיחות, כנראה נדבקת כאן מבני ארץ ישראל.
 - תפילת החיד"א של תשליך היא תפילה כל כך יפה ומעוררת, הרבה פעמים אני חושב בעת אמירת תשליך, שבאמצע השנה אני יגיד שוב ושוב את התפילה בהתבודדות ובתיקון חצות, אבל בסוף שוכחים, מוהרא"ש היה אומר את זה על קהלת, שהרבה פעמים חושבים שבאמצע השנה ילמדו טוב את ספר קהלת, ובסוף עובר עוד שנה ומגיע שוב חוה"מ סוכות ולא למדו.
 - ר' נתן כותב לבנו במכתב, שיבוא לאומן לראש השנה ואם המתנגדים לא יתנו לו להיכנס לציון, שילך לבית האדום ל'רויטן-הויז' ממול, ויתפלל משם, ויש שמסבירים שהכוונה לבנין שלנו כאן [רוטה].
 - בעז"ה מתכננים לבנות בבנין החדש, י"ח אלף מקומות ישיבה, בכמה גלריות ואגפים, וצריך שזה יהיה מוכן כמה שיותר מהר, כי משיח כבר מגיע עוד מעט לאומן עם כולם, וברגע שמשיח יגיע כולם יפתחו את הכיסים ויתנו לבנות.
 - דיבר לגבאים שראוי לדאוג לבית כנסת עם עזרת נשים לשמחת תורה, שכולם יוכלו לבוא לבית כנסת, לכל השנה לא צריך גם אם רוצים... אבל לשמחת תורה חייבים.
 - שינה, ולא סיימו את הגג, ובמשך כל החג היה גשם, כל החדרים הוצפו.
 - עד אותה שנה הייתי עם רא"מ ביחד באותו חדר, אבל מאז שבנו את הבנין, עשו לי חדר נפרד, וא"מ היה בטוח שאצלי בחדר אין גשם, הוא הגיע אלי לחדר ואמר שהוא מגיע לישון אצלו, אמרתי לו שהוא מוזמן לשחות איתי בגשמים, אי אפשר היה לדרוך על הרצפה....
 - יש לי בבית שעון יד מיוחד לאומן, שאוכל לדעת מה השעה, אבל שכחתי להביא את זה.
 - הרי רבינו אמר שכשמשיח יבוא, הוא יביא את כולם לאומן לתיקון, ואם ככה יהיה מפוצץ למטה ולא יוכלו לנשום, ורק כאן בבנין למעלה יהיה קצת אויר.
 - הראש ישיבה שאל לאיזה דרך ללכת לתשליך, ואמר אחד האברכים שעדיף ללכת בדרך הארוכה כדי שיוכלו לשמוע יותר שיחות בדרך, ואמר הראש ישיבה שר' לוי יצחק היה אומר: שיחה שיחה שיחה, תסתכלו בליקוטי מוהר"ן.
- ### בדרך לתשליך
- כשעברו את המקום של הנחת אבן הפינה: כאן בעז"ה יבנו בית המדרש גדול ומפואר, מתכננים לבנות כאן י"ח אלף מקומות ישיבה, לאט לאט, בכמה אגפים וגלריות.
 - מוהרא"ש הרי תיקן אצלינו שכל יום אחרי שחרית יגידו את תיקון הכללי, ובשבת אומרים אצלינו אחרי מוסף, בשאר המקומות בברסלב, הפעם היחיד שכולם אומרים תיקון הכללי אחרי תפילת שחרית, זה בימי ראש השנה, ומוהרא"ש אכן אמר שכל פעם שיש יומא דפגרא ואחרי מוסף יהיה קשה להגיד, יש להגיד אחרי שחרית ולא אחרי מוסף, הגבאים צריכים לזכור מזה, למשל בשמחת תורה, אחרי מוסף קשה לכנס את הציבור, אז

אחרי שיעור הדף נמרא באומן

קידושין דף 5.

אנשים, ממתי התחילו לכבד את הוריהם, וכולם ענו פה אחת, שהתחילו לקיים מצוה זו בהידור רק אחרי שהתקרבו לרבינו, הרבה אנשים מדברים שבכרסלב מזלזלים במצוה זו, כי לאומן מגיעים גם אם ההורים לא כל כך תומכים בזה, כפי שנפסק בשו"ע, שכשמגיע ללימוד תורה ונסיעה לצדיק לא מסתכלים על זה, ואף על פי כן חקרתי מאות אנשים של אנשי שלומינו, וכולם אמרו שכיבוד אב ואם למדו אצל רבינו.

וזה ממש כמו שר' נתן כותב, שהמתנגדים לחסידי ברסלב רוצים לעקור את התורה, כי רבינו מביא אותנו לקיום התורה, רק על ידי רבינו זכינו לכיבוד אב ואם, אני שמעתי סיפורים מחרידים של ילדים שניהלו מלחמות קרב עם ההורים, ורק רצו לסדר אותם ולטפל בהם, ברגע שהגיעו לרבינו עשו תשובה ומכבדים את ההורים בצורה נפלאה, וגם אלו שלא רבו עם ההורים ולא התחצפו, אבל כיבוד אב ואם בשלימות הלב לא היה להם, הרבי נתן להם להבין את החשיבות של ההורים, שידעו שאין יותר חשוב מההורים.

רק הצדיק אמת יכול לתת לבן אדם תורה ומצוות, וזה לא רק כיבוד אב ואם, קחו למשל מצוות תפילין, מי יכול להגיד שהיה לו חיות ממצות תפילין קודם שהתקרב לרבינו, אנשים הניחו תפילין בבחינת כפה עליהם הר כגיגית, אין לי ברירה אני יהודי ואני חייב להניח תפילין, אבל רבינו נתן לנו טעם בתפילין, חביבות המצוה.

האם יש מישהו שחשב מהפיאות והזקן קודם שהתקרב לרבינו, אולי לא חשבו להוריד את זה, אבל לא החשיבו את זה, רבינו נתן לנו

למדנו עכשיו אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם, שמתווכחים בתורה ואינם זזים משם עד שנעשים אוהבים זה לזה, אצלנו באמריקה הנהיגו הצדיקים שילמדו בתלמודי תורה גם לימודי חול, בערך בין 4 ל 5, אבל לא שמים על זה דגש, ויש הרבה בעיות של דרך ארץ וכו', ואבא שלי החליט שבמקום להתמודד עם המורים אני יבוא אליו לכולל, וראיתי שם את הויכוחים התורניים, והייתי ילד קטן, חשבתי שאני אהיה גדול אנקום באנשים האלו שמתווכחים ככה וצועקים על אבא שלי, אבל בסוף ראיתי איזה אהבה היה להם אחרי הויכוח.

למדנו אם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו, מי שלא לומד תורה יכול לגנוח ולהתאונן שיש נסיונות גדולים, אפשר ללכת לאסיפות ולבכות על הנסיונות הקשים שיש, אבל מי שלומד תורה יש לו דרך להתגבר על היצר, וזה המתנה שקיבלנו מרבינו, סדר דרך הלימוד, מחזיקים בכיס משניות ומתמודדים עם כל הנסיונות, ועל זה הכתוב אומר, ואתה תמשול בו, יש דרך למשול על היצר, על ידי לימוד התורה.

למדנו שאב חייב ללמד את בנו לשוט, הגמרא אומרת מאי טעמא, חיותא היא, חסידי ברסלב היו אומרים שהכוונה הוא שכל אב חייב להעביר את בנו את הים, שיגיע לרבינו, חיותא היא, בכך הוא נותן חיות לבנו

למדנו עכשיו על מצות כיבוד אב ואם, ואפשר לומר אילו לא באנו לרבינו אלא משום מצוה זו דיינו, במשך עשרים שנה שאלתי הרבה

לתלמוד תורה, ואין משהו יותר חשוב מזה, הלוואי שכל אנשי שלומינו יעסקו בחינוך הילדים, גם מי שלא יכול להיות מלמד, יראה לעשות משהו אחר שקשור לסיוע למוסד לילדים, אין משהו יותר גדול מזה.

כל אבא צריך ללמוד את הגמרא, במקרה והילד פספס את האוטובוס, שלא ימתין האבא שעתיים עד שיסיים את המקוה והתפילה שלו וכו', אלא מיד יקח בשמחה את הבן שלו לחדר, כמו שר' יהושע בן לוי לימד אותנו, שדבר ראשון זה להוליך את הילד לחדר, ושההורים ילמדו את הילדים שלהם, ויתפללו איתם.

מוהרא"ש אמר להביא את הילדים לבית כנסת ולהביא לאומן, אבל אי אפשר לתת להם להסתובב חופשי, אלא להושיב אותם לידו, ולראות שמתפללים, גם אם זה על חשבון האברך עצמו, כי ככה עשה ר' יהושע בן לוי, אני הייתי המון שנים בן יחיד ולכן אבא שלי היה יכול להתעסק איתי בתפילה, אבל אני יושב עם חדר שלם לידי, אני ממש כמו כל מלמד בהיכל הקודש, יש לי כתה שלמה של 6 בנים לידי, אני לא יכול להתפלל, כל רגע אני צריך להראות לילד אחר איפה אוחזים, ולהשכין שלום בין שני ילדים אחרים, אבל אני יודע שזה הכי חשוב.

ד' יעזור לנו שנוכל לפעול כאן אצל רבינו, תלכו לישון שיהיה לכם כח, חייבים לנוח, אל תהיו חכמים, שלא תפלו מהכוחות, תתפללו מנחה מעריב ותלכו לישון, תיקון הגוף קודם לתיקון הנפש, אחרי זה תקומו לפנות בוקר ותערכו תיקון חצות.

כשעשו את התוכנית של הנסיעה, אמר לי אלי שיהיה לנו המתנה של 6 שעות בליזענסק, חשבתי לעצמי שזה ממש ביטול הבחירה, אני ירוץ למקוה ואני יסיים שם את כל ספר תהלים, אני יגיד את כל התפילות של הרבי ר' אלימלך, התבודדות ארוכה, אין משהו יותר טוב מזה, אבל ברגע שהגעתי לליזענסק והעליתי את המזוודות, הרגשתי שאני לא יכול לזוז, לא היה לי כח לכלום, נחתי במיטה ורק

תורה ומצוות, רבינו כותב את זה בליקוטי מוהר"ן שאי אפשר לקבל אהבת ד' ויראת ד' רק על ידי צדיק אמת.

אבל בעלי הלשון הרע יש להם מה להגיד, הרבה שנים אמרו שאצלינו בישיבה זה רק משחק והצגה, אומרים לבחורים שיכבדו את ההורים ואחרי זה אומרים להם לנסוע לאומן ולצער את ההורים, והדבר גרם אחרי זה לבחורים לעזוב את רבינו, כי עשו להם רגשות אשמה, שהם מצערים את ההורים, בו בזמן שהם היחידים שמכבדים את ההורים, הרי בשו"ע כתוב שצריך לקום כשהאבא נכנס, והם אומרים לבחור הזה, אל תקום לאבא שלך ואל תסע לאומן, מה זה אל תקום? זה מצוה בשולחן ערוך וחייבים לקיים את זה, וכשאבא מדבר אסור להיכנס בדבריו.

רבינו נתן לנו מתנה שיהיה לנו סבלנות להורים, לשמוע אותם, ולקחת אותם עם הרכב לאן שרוצים, בארץ ישראל זה קצת דבר נורא, אם יש למישהו רשיון ורכב, הוא כבר חצי 'נחמץ', אבל מי שיש לו רכב שיהיה חכם ויקח את ההורים שלו לאן שהם צריכים, בארץ ישראל זה קצת שונה, אבל באמריקה אני מעודד את הבחורים המבוגרים שיוציאו רשיון, ובמקום להיות עסוק עם טלפונים ושאר דברים המותרים המשגעים את המוח של הבן אדם, שיהיה להם רכב ויהיו עסוקים עם דברים טובים, ולא ירדפו כל היום אחרי הסטטוסים, אני לא מדבר ח"ו מראיות אסורות, אלא על כל מיני ליצנות ופרסומות, אנשים קצת משגעים את עצמם לפרסם מכירת מוצר, והדור הצעיר עסוק לראות את השטויות האלו.

אנשי שלומינו לא מוותרים על דף גמרא, על אף שאנחנו בדרכים וזה קשה, וכמו שלמדנו היום שרק על ידי לימוד התורה אפשר להתגבר על הנסיונות.

ואני רוצה שהמלמדים יראו את הסיפור שלמדנו היום, איך שר' יהושע בן לוי היה לבוש לא כל כך מסודר, והוא אמר שהוא לבוש ככה כי הוא עסוק להוליך את הבן שלו

נפש, המטפל אומר שמותר להשתמש בטלפון כדי למנוע דכאון, מי לא בדכאון היום, ואני שמעתי עשרות מקרים כאלו שהתירו להם חילול שבת ממש, אומרים לבחורים ולבנות שלא יקשיבו להורים, שלאף אחד אסור להגיד להם מה לעשות.

רק השבוע שמעתי סיפורים מחרידים, יש דברים שאני לא יכול להגיד לכם, מחריד מאוד, אי אפשר לדבר על זה ברבים, אברך סיפר לי השבוע על משהו מאוד מחריד שהמטפל אמר להם לעשות, ירחם השם, לאן הגענו.

אפשר לשלם להורים את המכולת ושאר ההוצאות, אבל אם מדברים איתם בחוצפה לא שוה כלום, יש אברכים שמשלמים להורים שלהם את כל הוצאות החתונה בעת שהם מחתנים את הילד, הם מעבירים את הכרטיס אשראי שלהם על כל ההוצאות של ההורים, אבל אחרי זה הוא צועק על אבא שלו, זה לא שווה כלום, מצד שני יש ילד שאין לו מה לתת לאבא שלו, אבל הוא מדבר אליו יפה ובכבוד, זה הדבר הכי גדול, ראיתי איך אבא שלי טיפל בסבא שלי, בבית חולים, התחנן אליו שיפסע כמה פסיעות, עוד פסיעה ועוד פסיעה, עם הכבוד הכי גדול והדיבורים הכי יפים.

ברוך השם שזכינו ללמוד דף גמרא פה אצל רבינו באומן, אנשי שלומינו לא מוותרים על זה, אני אספר לכם משהו, אני מגיע מבית של תלמידי חכמים מופלגים, אבל אף פעם לא ראיתי שלומדים ביום הקדוש, אולי קצת מסכת יומא בליל יום הקדוש, ואחרי זה בעיקר ספרי חסידות ולומדים כל היום, וכשהגעתי למוהרא"ש ראיתי שבעת ההפסקה, כולם מתיישבים, וקם מגיד שיעור ונותן שיעור בדף גמרא, ככה זה ביום כיפור, וככה בפורים, וככה זה כאן באומן על הדרכים.

אנחנו כבר סמוך ונראה ליום ראש השנה, אנחנו נתחזק במה שכתוב בדף של אתמול, בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין, אי אפשר להתמודד עם היצר בלי תורה הקדושה, אנחנו

דיברתי אל ד', ביקשתי מכמה בחורים שיעלו אלי למנחה מעריב, לא היה לי כח לרדת, ובטח שלא ללכת למקוה ולציון הקדוש, ורק אחרי כמה שעות קיבלתי כוחות, ויכולתי ללכת למקוה ולציון הקדוש, ורבינו כותב את זה בספר המידות [תשובה אות פ"ד] תיקון הגוף קודם לתיקון הנפש.

גם גבאי בתי הכנסת צריכים לדעת מזה, תיקון הגוף קודם לתיקון הנפש, לדאוג שיהיה קפה ושאר ההצטרפויות, ואם רואים שמשהו עובר על איזה אברך, יש לדבר איתו ולחזק אותו, לא לחפש לתקן את הנפשות של האברכים, מוהרא"ש היה אומר שאם מישהו היה ניגש לאנשי שלומינו להעיר להם משהו על הרוחניות שלהם, הם היו עונים שזה המצווה שלהם, ומצווה בו יותר מבשלוחו, ולא מוותרים על הרוחניות של עצמם שאחרים יתקנו אותם.

קידושין לא.

כבר למדנו אתמול על כיבוד אב ואם, יש זמנים שאי אפשר להיות ליד ההורים, במקרה שלא בריאים בנפשם וכדומה, אבל ילדים מחוייבים לכבד את ההורים בכל מצב ומקרה, חייבים דרך ארץ.

אנחנו רואים כאן התנאים הקדושים שההורים צעקו עליהם, והבליגו, ולא האשימו את ההורים בכל מה שעבר עליהם, ממש פחד נורא ואיום מה שקורה היום בעולם הטיפול, כל יום אני שומע דברים חדשים בענין זה, אין לי ספק שהצדיקים בדורות הקודמים היו לוחמים עם הקליפה הנוראה הזאת של המטפלים, טומאה כזאת לא היה מעולם.

עולם הטיפול עוקר את התורה הקדושה, וזה עוד באיצטלותא דרבנן, כי כשבאים עם מקרה לרב, והוא לא יודע מה לענות, הוא אומר להם ללכת לאנשי מקצוע ולמטפלים, ודבר ראשון מה שעושים, זה לחתוך את הבן אדם מהתורה, ההורים אשמים, לנתק קשר עם ההורים, חילול שבת מותר, כי זה פיקוח

הוא מביין שהכל שטויות, הכל מהקב"ה. וכי יש דרך אחרת לטפל בבארדער ליינן [אחד התסמינים שהבן אדם פוגע באחרים וכל הזמן משחק את הנרדף שפוגעים בו, משאיר לאחר רגשות אשמה], וכי אם ילכו לשמש ולירח או להר ולבקעה יהיה אפשר לטפל בזה, רק על ידי אמונה אפשר להיות מטופל, כשיודעים שהכל מהקב"ה, אתם יכולים להביא מסביבי שורה שלימה של אנשים מאובחנים כבארדער ליינן ולא יקרה לי כלום, ברגע שבן אדם יודע שיש הקב"ה בעולם הוא לא נפגע מכלום.

אם ההורים מבקשים שתיקח אותם לאיזה מקום, לא עונים: אני לא נהג מונית ולא משאית הובלות, למה לא באמת? תפתח לעצמך שם של ארגון צדקה וחסד, תעשה חולצות עם המותג, ועטים שחרוט על זה שם העמותה, ולך תעזור להורייך, אבל זה לא מעניין כי זה ההורים, ורק לעזור לאחרים זה מעניין... אבל כאן בחדר היכל הקודש, מקבלים כיבוד הורים, תמיד כיבדתי את הורי, הורי חינוכו אותי טוב ואי אפשר היה להתחצף אליהם, אבל מאז שהגעתי למוהרא"ש, קיבלתי רגש עמוק של כבוד והערכה להורים, זה משהו שאי אפשר בכלל להסביר.

מוהרא"ש מביא באשר בנחל מהפוסקים שכיבוד אב ואם זה לא רק במעשה, אלא במוח וברגש, אנחנו נלך לציון ונבקש מרבינו שנוכל לקיים את כל המצוות כראוי ושיהיה לנו רגש של כבוד להורים.

ד' יעזור שנוכל לנצל כאן את הימים הספורים האלו בצלו של רבינו, ב"ה יש כאן ביהמ"ד יפה, אפשר ללמוד ברוגע שיעורים כסדרן, ולפחות פעם ביום לעלות לציון הקדוש.

קידושין דף לב.

צריך להזכיר שוב ושוב מה שמוהרא"ש לימד אותנו, מה זה חסידות ברסלב, חסידות ברסלב הכוונה ללמוד תורה ולהתפלל ולקיים את המצוות, זה נכון שצריך לבוא לאומן כי רבינו אמר שצריך לבוא, אבל חייבים לקחת

הולכים לסיים עכשיו חצי ש"ס, כעת נקבל את זה על עצמינו, שאנחנו נלמד כל יום דף, גם אם לא מבינים וגם אם שוכחים, נגיד את המילים של הגמרא, ולא נתפעל מכל הליצים, הן מבחוץ והן מבפנים, יש המון אנשים שקוראים לעצמם חסידי ברסלב ובחיים לא סיימו משניות או מסכתא.

ת'הא ש'נת ד"ף, השנה ילמד כל אחד דף. הדיין אומר ת'הא ש'נת פ'שוטע ד'יבורים, נדבר רק מהקב"ה, דיבורים פשוטים,

אני כבר דיברתי מזה כמה פעמים אבל זה בוער בי כי אנשים אומרים שבברסלב לא מכבדים את ההורים, וזה לא נכון, באף מקום לא מכבדים ככה את ההורים, ואם ההורים אומרים אל תכבד ואל תסע לאומן, אז ח"ו לענות, להורים לא עונים ולא מתווכחים, עומדים בשיא הדרך ארץ, אנחנו נקום להורים כי ככה הקב"ה אמר, ונכבד אותם כי ככה הקב"ה אמר, ולאומן חייבים לנסוע כי רבינו אמר לבוא אליו.

זה בנוסף למה שרבינו נותן לאנשים אמונה טהורה, ולכן אין לאברכים ולבחורים טענות על ההורים שלהם ועל המחנכים שלהם, ויודעים שאף אחד לא אשם במצב שלהם, הכל זה מהקב"ה.

אברך שאל אותי השבוע לאן להגיד לאשתו ללכת לחג, אמרתי לו שהיא תלך להורים שלה, אז הוא אומר שהם צועקים עליה, אמרתי לו הרי גם אתה צועק לפעמים על הבן שלך, האם אתה רוצה שאני אקח ממך את הבן שלך לימי החג, מה כבר קרה שההורים אומרים משהו.

אברך אחד אמר לי שאין לי זכות לדבר על כיבוד אב ואם, כי ההורים שלי הם אנשים טובים, אבל הוא סבל מאוד מההורים שלו, הם עשו לו צרות יגן ואנחה, אמרתי לו, אם ככה אז יהיה לו יותר שכר שיכבד אותם, אין שום היתר לפגוע בהורים, הורים צריך לכבד, היום המציאו כל מיני שמות על ההורים, יש להם בעיה כזאת ובעיה כזאת, בארדער ליינן וכו', אין שום דבר כזה, כשיש לבן אדם אמונה

חכמים, אני לא מדבר על הרבי שלנו ועל הראש ישיבה שלנו, כי נראה לי שאת זה עושים בכל מקום, אלא כל רב וכל רבי וכל תלמיד חכם חייבים לכבד, בפרט בסעודות שבת יש לשמור מאוד לא לדבר על אחרים, לא לזלזל באף תלמיד חכם ומנהיג עדה, חייבים ללמד את הילדים דרך ארץ, רבינו היה אומר, שאם הקיסר והקיסרית היו רואים איך אני מלמד את אנשי שלומינו דרך ארץ, הם היו שולחים את הילדים שלהם אלי.

חתן אחד סיפר לי, שהוא נכנס עם אבא שלו לרבי שלו להזמין לחתונה, ולפני שהם נכנסים לחדר, האבא ככה מסמן עם העינים לבן שלו, על הרבי, כאילו שכל הברכה של הרבי לא ממש חשוב לו, וזה ממש גרוע, לצחוק על הרבי של עצמו, חייבים לכבד את כל הרבי'ים ותלמידי חכמים.

אברך שהולך עם הילדים שלו להורים שלו, וכל הדרך הוא צוחק עם אשתו נגד הוריו, הרי הילדים קולטים את זה, והם מקבלים חינוך שצריך לצחוק מההורים, וככה הם יתנהגו בחזרה להורים שלהם, יש לדבר בכבוד גדול על ההורים, ומסבירים לילד שגם אם סבא צעק עליהם לא קרה כלום, וחייבים לכבד אותו.

קידושין דף לג.

ב"ה זכינו ללמוד כל יום דף גמרא, משך שנת תשפ"ג, אנחנו עומדים כעת ערב ראש השנה תשפ"ד, ומודים להקב"ה על כך.

בעת הסיומים: צריך לזכור כשעולים לציון, להגיד ש'כח רבי, יש שיר באנגלית אני לא יכול לשיר את זה בטלית ותפילין שהצדיק משנה את חיי הבן אדם, אבל לזכור שהרבי שינה אותנו, ואנחנו נגיד לו תודה על כך.

אני רואה שאין לנו רק אברכים חלשים, נפלו כאן כמה אברכים נורמלים...

הוא סיים כאן משניות בפעם ה-199, כבר שנים שהוא לא מוכן לגלות איזה מספר הוא אוחז, סוף סוף הוא גילה לנו. יש לנו קהילה

את רבינו לכל השנה, ללמוד כל יום דף גמרא, שכל הגבאים בבתי הכנסיות של היכל הקודש, יראו לקיים שיעור גמרא אצלם, לא משנה כמה משתתפים יש בשיעור, שיקחו אברך שילמד את הדף כל יום, מינימום שיעור אחד ביום, היה ראוי שיהיה שיעור בבוקר ושיעור בלילה, כשהייתי מגיע ליבנאל, מוהרא"ש היה מתפאר ואומר לי, האם אתה יודע כמה שיעורי תורה יש כאן ביום.

• והאברך שנותן את השיעור, יחזק את האברכים, ויבקש מהם בצורה יפה לבוא לשיעור, ולא לתת שיעור עמוק.

• הגמרא אומרת זקן הכוונה זה שקנה חכמה, ושואל הפני יהושע היכן מרומז כאן חכמה, זקן הכוונה זה קנה, אבל חכמה לא כתוב כאן, ומסביר הפני יהושע שאין משהו אחר לקנות אם לא חכמה ותורה, כפי שהגמרא אומרת דעת קנית מה חסרת, ואם כתוב זה קנה, שקנה משהו, על כרחך הכוונה שקנה חכמה.

• למדנו עכשיו על מצוות והדרת פני זקן, הגמרא מספרת בברכות שר' זירא היה חלש ולא היה לו כח ללמוד, ולכן ישב בפתח בית המדרש, כדי שיקום בפני הזקנים ויקיים את המצוה.

• חייבים ללמד את זה לילדים, כשאנחנו היינו ילדים היה המון זקנים, יש מחלוקת בין הנגלה לנסתר אם הזקן זה בן 60 או בן 70, וכשהייתי ילד לימדו אותי הוריי, שחייבים לקום לבן אדם מבוגר, חייבים היום ללמד את זה לילדים, ברגע שהם מגיעים לד' אמות שלו הוא חייב לקום.

• ב"ה זכינו ללמוד דף גמרא פה באומן, ונחזור שוב על דברי מוהרא"ש, חסידי ברסלב חייבים ללמוד דף גמרא כל יום, וזה חסידות ברסלב, ואם לא מבינים יש להגיד את המילים, ולא להתווכח על זה עם אף אחד, כי עוד מעט מגיע זמן שכל אחד הולך מהעולם הזה, ואז כשמגיעים למעלה יראו את הגדלות של סדר דרך הלימוד, ויראו מה מעלתו של כל מי שהקשיב וציית לדברי רבינו.

• ההורים חייבים לדבר יפה בבית על תלמידי

עשירה ב"ה.

להיות רע.

צריך להגיד לרבש"ע, שיש לנו ראייה שבאמת היהודים הם טובים אף אם עשו מעשים לא ראויים, כי הרי כל אחד יודע על עצמו שבאמת הוא רוצה להיות טוב אבל לא תמיד הוא מצליח לעשות רק טוב, וגם אם מישהו יבוא מבחוץ ויגיד שעשיתי דברים לא טובים, אני בלב שלי יודע שאני רוצה להיות טוב, וככה זה כל היהודים, כולם רוצים להיות טוב.

אנשים לחוצים היום, מה אפשר לעשות ביום האחרון, לא צריך להיות לחוץ, דבר ראשון אפשר ללכת לציון, א מחיה להיות בציון, אני לא יכול ללכת כשיש אנשים, כי רצים אחרי ולא נותנים להתפלל, ולכן כבר הלכתי היום באשמורת, אבל אתם יכולים ללכת, תעמדו בפניה ותתנו פרוטה לצדקה ותגידו מכתם לדוד, 'י מזמורי תיקון הכללי, ולמי שיש כח להגיד את התפילה היפה של ר' נתן, אשרי לו, וראיתי היום בציון שהם הכניסו את התפילה של ר' נתן לחודש אלול, תפילה כזאת יפה, קורעת את הלב, גם אם יש לבן אדם לב סתום, כשאומרים את התפילה הזאת, זה פותח לו את הלב, ר' נתן עשה את התפילה על דברי רבינו בסימן קמ"א אם יזכה אדם להרגיש כאב חטאיו וכו'. ור' נתן אומר שם בתפילה אוי לי ווי לי אוי לי ווי לי, וגם אם אומר אלף פעמים אוי לי ווי לי איני מרגיש את הצער, ואין לי שום דרך לתקן עצמי מבלי הצדיק. אמרתי את זה היום בציון, והיה לי מזה התעוררות גדולה.

בשבת ויו"ט לפני תיקון הכללי חושבים בראש על נתינת הפרוטה לצדקה, ומקבלים בלב שאחרי שבת יתנו פרוטה לצדקה לטובת נשמת רבינו נחמן בן פייגא, צריך להגיד גם דברים כאלו, כי מוהרא"ש סיפר שראה פעם בראש השנה יהודי מוציא פרוטה ומכניס לצדקה כי רבינו אמר לתת צדקה, חס ושלום לחשוב בכלל על רעיון כזה [כידוע אצל רבינו מגיעים גם אנשים רחוקים מאוד, כדי לקבל תיקון לנפשם, ומרוב תמימות וחוסר ידיעה עשו כן].

- לזכור מה שרבינו אמר שבראש השנה צריך להיות מאוד בשמחה, ולשמור על תענית דיבור, הרי בין כה אין זמן מתי לדבר, מוהרא"ש כותב במחזור, שאנשי שלומינו מתחילים מנחה ערב ראש השנה בעוד היום גדול, מיד בזמן הדלקת הנרות, מתפללים תפילה ארוכה, התפילה האחרונה של השנה, ואחרי זה יש שנה טובה וסעודות ולישון וקמים בעלות השחר, ואין זמן לדבר בכלל.
- והדבר הקשה ביותר לקיים את מה שרבינו אומר לשמור על המחשבות בר"ה, לחשוב רק דברים טובים, לקיים דברים במעשה זה קל, אבל לשמור על המחשבות זה קשה, ופתאום באמצע ר"ה, נכנס לאברך מחשבות שהעסק שלו באדמה, והוא כבר בפשיטת רגל וכל מיני מחשבות רעות, חייבים מיד לגרש את כל המחשבות האלו, אסור לחשוב מחשבות רעות בר"ה, רק דברים חיוביים, לחשוב שמגיע שנה טובה ומוצלחת.
- בראש השנה יש לבקש הרבה מהקב"ה על עם ישראל, להמליץ טוב עליהם, אתן לכם משל, מציעים שידוך ליהודי איזה בחור, והיהודי לא מוכן לשמוע מזה בכלל, אבל אחרי כמה דקות הוא יוצא החוצה, ובדיוק מישהו ניגש אליו ואומר לו מילה טובה על הבחור ההוא או על המשפחה ההיא, שהם משפחה טובה, מיד היהודי מתקשר בחזרה לשדכן שרוצה את השידוך, זה מעשים בכל יום, מילה אחת משנה את הכל, יהודי מחפש עובד, ומציעים לו מישהו שיעבוד אצלו והוא לא מוצא חן בעיניו ומסרב לקבל אותו, לא עובר כמה דקות ומישהו אומר לו שהאברך הזה הוא לב טוב, מיד הוא משנה את דעתו ומקבל אותו לעבודה.
- אותו דבר בדיוק קורה למעלה, יש כל כך הרבה מקטרגים על האדם, ואומרים שהוא לא בסדר והוא לא מתנהג טוב, וצועקים שייגעץ פוי וכו', ואז מגיע יהודי וממליץ טוב למעלה, ואומר שהוא יהודי טוב, שבעצם הוא כן רוצה להיות טוב ולא באמת התכוין

ושוב נשארים אבודים, אבל אנחנו מצאנו רבי שיכול לעזור לנו בבית כנסת, ובבית עם האשה, ועם ההורים, ועם הבן אדם עצמו, ועם היצר הרע, כמה אנחנו צריכים לרקוד אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו, בעזרת השם מגיע שנה יפה לעם ישראל.

קידושין דף לה. בניו יורק

חסדי השם זכינו וחזרנו מאומן ואנחנו למדנו דף גמרא.

יש שיר שהולך ככה: אויפן וועג אהיים צוזאמען ביים רעבין פארברענגט, אויפן וועג אהיים השפעות אונז געשענקט, יעצט בין איך איינער אליין, אוי מיין הארץ עס בענקט, יעצט בין איך איינער אליין וכו' [בדרך הביתה לאחר שבילינו אצל הרבי, השפעות מביאים, ועכשיו אני לבד בודד והלב מתגעגע וכו'], ברוך השם שאנחנו לא לבד, כי אחרי שהיינו אצל רבינו נודע לנו שאנחנו אף פעם לא לבד, רבינו נתן לנו את הידיעה, שאנחנו לא לבד, והקב"ה תמיד איתנו.

רבינו אמר פעם, אם לי היה כזה רבי, הייתי הולך רגלי לרבי כזה, ר' נתן באמת קיים את זה, הוא הלך רגלי מנעמריב לברסלב, זה דרך שלוקח שעה ברכב, לרבינו היה הכל אבל דבר אחד לא היה לו מה שיש לנו, לא היה לו רבי, ואנחנו זכינו לנסוע לרבי כזה, אני לא מדבר כעת על הטיסה שנסענו עד ריישא, אבל משם כל כך הרבה שעות בדרכים, אוטובוסים ורכבות, 15 שעות בדרכים, לפי מה שאומרים המספר הנמוך ביותר בגבולות שנכנסו זה לפחות 45 אלף איש, המינימום להיות בדרך זה 22 שעות, שזה אומר לפחות מיליון שעות היו חסידי ברסלב בדרך לרבינו.

אחרי שרבינו אמר שהיה צריך ללכת לרבי רגלי, שאלו את רבינו ומה עושים בדרך חזור, ענה רבינו בחזור חייבים לרוץ הביתה. ולא רק ללכת, כי אחרי שכבר היו אצל רבינו וקיבלו את העצות איך להתנהג בבית ובבית מדרש,

וכשנמצאים בציון עושים וידוי דברים לצדיק, מתוודים על כל מה שזוכרים, מספרים לצדיק את כל מה שזוכרים, עד מקום שידו מגעת, אם אי אפשר להגיד בפרטיות אז יש להגיד בכלליות, להוציא מהפה את כל המעשים האלו, אם יש לבן אדם נטיות קשות ומידות קשות ותאוות קשות, שיספר הכל לרבינו, רבינו אומר שכשמתוודים לצדיק הכל יוצא מהעצמות, אם לא אומרים את זה, הכל נשאר בפנים.

אנשים הגיעו לכאן אחרי ששברו את כל המניעות, והרבה אנשים מתחיל להיכנס להם לראש מניעות חדשות, למה הגעתי, מה חסר לי, למה לויתי כל כך הרבה כסף וכו', וכך הדרך, כפי שרבינו אומר בליקוטי מוהר"ן שאחרי שמגיעים לצדיק מגיעים מניעות חדשות וחייבים שוב להתקרב לצדיק.

כל מי שעוד לא הסתפר, שיסתפר היום לכבוד יו"ט, ככה כתוב בשו"ע שיש להסתפר ערב ראש השנה, להראות שאנו בטוחים בהשי"ת שיוציא אותנו זכאי בדין.

ותזכרו לקבל קבלות טובות, ללמוד כל יום קצת גמרא וקצת משניות, ולדבר כמה דיבורים להשי"ת בכל יום, כאן באומן אין מקום טוב יותר לעשות התבודדות מאשר במיטה, אנשים סחוטים אין לנו כח, ונשכבים במיטה ולא נרדמים, אז פותחים את הפה להשי"ת, א מחיה, חדר התבודדות.

אברך שאל אותי אתמול אם הוא חייב להגיד סליחות, לא ידעתי מה לענות לו, כי היום יש לנו כבר בנין מסודר ויושנים ואוכלים באותו בנין ויש כאן מקוה ובית כנסת, אבל הרבה שנים כשהסתובבנו מפינה לפינה בקושי הצלחנו להניח תפילין ולהתפלל, ובשו"ע נפסק הלכות אחרות לגמרי בהלכות תפילה למי שנמצא על הדרכים.

ד' יעזור שיהיה לנו שנה טובה, אנחנו כל כך מאושרים שיש לנו רבי שעוזר לנו בכל תחום בחיים, לפעמים יש בן אדם שמצא משהו חכם שעוזר לו כלכלי, איך לפתח את העסק, אבל הוא לא יכול לעזור לו בשום דבר אחר,

בכוחות רעננים, אבל כשבן אדם מותש אין לו כח לזה, אבל דייקא אז הוא יכול לעשות את העבודה הגדולה ביותר שרק שייך עלי אדמות, לדבר אל הקב"ה, בן אדם שוכב במיטה בלי טיפת כח ופותח את הפה להקב"ה, אין עבודה גדולה יותר מזו.

• מתנה שקיבלנו מרבינו, איך בין מער נישט אליין.

צריך לרוץ ולקיים אותם.

- בדרך כלל אחרי החג, אנשים מאוד מדוכדכים ולא רוצים שהחג יסתיים, כי אחרי זה צריך לחזור לכל הכאב, אבל חסידי ברסלב מחכים כל כך לחזור הביתה ולקיים את העצות, קיבלנו אמונה טהורה, ויודעים שאפשר לדבר אל הקב"ה בכל מקום.
- דיברנו שם באומן, שבן אדם יכול לעשות הרבה עבודות של תורה ומצוות כשהוא
